

har villet gaae ind paa en detailleret Jmødes-
gaaen af dette Foredrag, men jeg skal tillade
mig det, da jeg ikke gjør Fordring paa, at mit
Foredrag skal staae som noget overordentlig
Smukt og Fortræffeligt; jeg skal gaae ned til
at gjendrive disse Bemærkninger.

Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg
Amts 6te Valgfreds udsøndrede først enkelte
Paragraffer, som han kaldte Løsteparagraffer
— og det kan jo ikke nægtes, at nogle af
disse ere, hvad man kalder Løsteparagraffer;
men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærk-
som paa, at der er een af disse Paragraffer,
som det forekommer mig kun med en vis Tyng
kan kaldes saaledes: det er § 53, som fastsæt-
ter, i hvilket Forhold de enkelte Landsdele skulle
yde deres Bidrag til Staten, disse bekjendte
Procenter, 60 pCt. o. s. v. Nu staaer det i
denne Paragraph, at dette skal være gjældende,
indtil anderledes ved Lov bliver bestemt. Nu
figer den ærede Rigsdagsmand for Svendborg
Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen) det er
en Løsteparagraph. Jeg troer, at han her
fuldkommen er paa et urigtigt Spor; thi naar
den Basis, hvorpaa det er bygget, forandrer
sig, maa det ogsaa forandre sig, og en Anthyd-
ning deraf berettiger ham ikke til at gjøre den
til en Løsteparagraph. Det er et Kjendetegn
paa, hvorledes man gaaer frem ved Behand-
lingen af denne Sag. Jeg skal desuden gjøre
opmærksom paa, at adskillige af disse Løstepa-
ragraffer ere af en saadan Bessaffenhed, som,
hvis de havde manglet, saa troer jeg, at den
ærede Rigsdagsmand vilde have været en af
de Første til at paaanke saadanne Mangler.
Derfor § 30, der figer, at der skal gives en
Valglov, havde manglet og der blot havde
staaet en midlertidig Bestemmelse, saa vilde
den ærede Rigsdagsmand vistnok have været
en af de Første til at paaanke denne Mangel.
Derom er jeg fuldkommen overbevist. Det
Andet, som den ærede Rigsdagsmand dernæst
gjør, er, at han udsjævner Forskjellen imellem
Løsteparagrafferne og de midlertidige Bestem-
melser. Han figer: der er ingen Forskjel paa
dem; og da hertil hværedes jo, at der var en
Forskjel, sagde den ærede Rigsdagsmand i det
samme Aandedræt: „thi de kunne jo begge for-

andres ved Lov“, og saa fortolkede han dette
„ja“ som om det gik ud paa, at de ikke kunde
forandres ved Lov. Nei, dette „ja“ gik netop
ud paa, at der var Forskjel paa Løsteparagra-
pherne og de midlertidige Bestemmelser. Jeg
behøver vist ikke at gjøre den ærede Rigsdags-
mand opmærksom paa, hvad der forståes ved
midlertidige Bestemmelser, nemlig, at disse
Paragraffer gjælde for en Tid, indtil andre
Regler træde istedetfor; de gjælde, til de ere
opbrugte, det veed den ærede Rigsdagsmand
meget godt. Der er en væsentlig Forskjel paa,
at en Bestemmelse gjælder, til den opbruges,
og paa, at den gjælder, indtil den forandres
ved Lov. I Grundlovens anden midlertidige
Bestemmelse have vi et Exempel paa en Be-
stemmelse, som er opbrugt; den angaaer nem-
lig Reglerne for Pensioneringen (En Stemme:
Den er ikke opbrugt.). Jeg beder om Forladelse,
der eksisterer en Pensionslov og derved er hiin
Bestemmelse bortfalden. Det er vel klart for
Enhver, som kan læse Dansk, at der er For-
skjel paa en Bestemmelse og en midlertidig Be-
stemmelse. — Altsaa det er dette Grundlag,
hvorpaa den ærede Rigsdagsmand støtter sig.
Derpaa anfører han, at der er en væsentlig
Uoverensstemmelse mellem den Adresse, hvor-
paa Udkastet er bygget, og Udkastet selv; thi
Adressen figer, at Fællesrepræsentationen skal
give sit Samtykke til Alt, hvad der optages
paa Monarchiets Budget. Men, figer den
ærede Rigsdagsmand, nu er der den 7de mid-
lertidige Bestemmelse, som jeg ikke be-
tragter som midlertidig, men som jeg be-
tragter som enhver anden Paragraph i Lov-
forslaget, og den figer: at det er Kongen, som
skal give Normalbudgettet. Nu figer den
ærede Rigsdagsmand fremdeles: „Alle de an-
dre Paragraffer, som jeg har tilladt mig at
kalde Løsteparagraffer, de eksistere ikke; føl-
gelig er det Kongen, der skal bestemme, hvad der
skal komme paa Normalbudgettet.“ Det figer
han, uagtet han ikke har taget Paragrafferne
48 og 54 blandt dem, han kalder Løstepara-
graffer, uagtet disse Paragraffer ogsaa
tale en heel Deel om, hvorledes Fællesrepræ-
sentationen skal have at forholde sig med Hen-
syn til Finantsloven. Ved Siden heraf bety-
der det vistnok ikke Meget, at den ærede Rigs-